

Bryssel den 29 juni 2026
(OR. en)

11304/26

Interinstitutionellt ärende:
2026/0183 (NLE)

POLCOM 250
COASI 120

FÖRSLAG

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

inkom den: 29 juni 2026

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr: COM(2026) 341 final

Ärende: Förslag till
RÅDETS BESLUT
om undertecknande av det övergripande avtalet om ekonomiskt
partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 341 final.

Bilaga: COM(2026) 341 final

Bryssel den 29.6.2026
COM(2026) 341 final

2026/0183 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om undertecknande av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan
Europeiska unionen och Indonesien**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Indonesien är EU:s trettionde största handelspartner för varor globalt och EU:s femte handelspartner i Asean 2025 och EU är Indonesiens fjärde största handelspartner och landets handel med EU utgör 6 % av landets totala handel. Den bilaterala handeln mellan de båda parterna uppgick till 28,9 miljarder EUR 2025 där värdet för exporten från EU uppgick till 10,2 miljarder EUR och värdet för importen till EU uppgick till 18,7 miljarder EUR. Exporten från Indonesien till EU omfattar huvudsakligen jordbruksprodukter, basmetaller, kemikalier, maskiner och apparater, fetter och oljor, samt skodon. EU:s export till Indonesien domineras av industriprodukter, inbegripet maskiner och apparater, transportutrustning och kemiska produkter. Värdet av den bilaterala handeln med tjänster mellan EU och Indonesien uppgick till 9,3 miljarder EUR 2024 där värdet av exporten av tjänster från EU uppgick till 5,8 miljarder EUR och värdet för importen av tjänster till EU uppgick till 3,5 miljarder EUR. År 2024 uppgick EU:s stock av utländska direktinvesteringar i Indonesien till 24,7 miljarder EUR, medan Indonesiens stock av utländska direktinvesteringar i EU uppgick till 1,3 miljarder EUR.

Indonesien, som är medlem av WTO sedan 1995, åtnjuter för närvarande handelsförmåner med EU enligt det allmänna preferenssystemet, och landet är den näst största förmånstagaren inom det systemet. Under 2024 omfattades 44 % av landets export till EU av nedsatta tullar inom ramen för det allmänna preferenssystemet. Indonesien kommer emellertid inte längre att omfattas av det allmänna preferenssystemet från och med den 1 januari 2027, på grund av landets status som högre medelinkomstland under de senaste tre åren.

Den 23 april 2007 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med Aseanländerna om ett frihandelsavtal. Målet var då att förhandla fram ett mellanregionalt frihandelsavtal. Bemyndigandet gav emellertid möjlighet till bilaterala förhandlingar, ifall det inte var möjligt att nå en överenskommelse genom gemensamma förhandlingar, och om sådana bilaterala förhandlingar var politiskt godtagbara och ekonomiskt meningsfulla.

Den 8 maj 2009 rapporterade kommissionen till artikel 133-kommittén – som den hette då – om de svårigheter som uppstått i förhandlingarna mellan EU och Asean, och vilka båda parterna hade samtyckt till att pausa. Artikel 133-kommittén uppmanade kommissionen att undersöka möjligheterna till individuella bilaterala förhandlingar med ett antal Asean-länder, och i december 2009 godkände rådet detta tillvägagångssätt.

Indonesiens president Susilo Bambang Yudhoyono och Europeiska kommissionens ordförande José Manuel Barroso beslutade i slutet av 2009 att undersöka hur handelsförbindelserna mellan EU och Indonesien skulle kunna fördjupas. De gav en visionsgrupp med företrädare för Indonesien och EU i uppdrag att ta fram rekommendationer om hur förbindelserna skulle kunna föras vidare till nästa nivå. Visionsgruppen rekommenderade den 4 maj 2011 ”ingående av ett övergripande avtal om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Indonesien, som bygger på ett frihandelsområde och på ökat marknadstillträde, kapacitetsuppbyggnad och underlättande av handel och investeringar”. Stor vikt lades vid Indonesiens stora potential i fråga om storlek, nuvarande och förväntad tillväxttakt, ekonomins förskjutning mot export av tillverkningsprodukter, framväxande tjänster, ökad öppenhet och makroekonomisk stabilitet. Komplementariteten mellan EU:s och

Indonesiens ekonomier, där EU exporterar produkter till Indonesien som i hög grad skiljer sig från de produkter som Indonesien exporterar till Europa, spelade också en viktig roll.

EU och Indonesien genomförde ett gemensamt sonderingsförfarande för att fastställa omfattningen av och ambitionsnivån för ett framtida handelsavtal. I april 2016 slutfördes sonderingsförfarandet och det framgick av detta att förhandlingar skulle kunna leda till ett handelsavtal som ligger i båda parterns intresse.

Den 13 juli 2016 bemyndigade rådet kommissionen att inleda bilaterala förhandlingar med Indonesien om ett frihandelsavtal. Förhandlingarna om ett övergripande avtal om ekonomiskt partnerskap (*avtalet*) mellan EU och Indonesien inleddes officiellt den 19 juli 2016 av Indonesiens handelsminister Thomas Lembong och EU:s ambassadör i Indonesien, Vincent Guérend. Den första förhandlingsrundan ägde rum i Bryssel den 20–21 september 2016. Förhandlingarna underbyggdes med en bedömning av handelns konsekvenser för hållbar utveckling. Efter en nio år lång process och nitton förhandlingsomgångar slutförde EU och Indonesien förhandlingarna om ett övergripande avtal om ekonomiskt partnerskap den 23 september 2015.

Sett ur ett bredare geopolitiskt och geoekonomiskt perspektiv skickar slutförandet av förhandlingarna med den största ekonomin i Asean en stark signal om EU:s och Indonesiens gemensamma stöd till ett regelbaserat handelssystem och om EU:s föresats att driva på för öppenhet inom handeln och diversifiering av handeln.

Genom denna överenskommelse undanröjs tullarna avseende mer än 98 % av tullpositionerna och avseende nästan 100 % av värdet. Så mycket som 80 % kommer att liberaliseras redan vid ikraftträdandet och efter en femårig utfasningsperiod kommer liberaliseringen att omfatta 96 % av den bilaterala handeln. Syftet med det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap är också att undanröja tekniska handelshinder för handeln med varor mellan EU och Indonesien. Avtalet skapar en mer transparent, förutsägbar och kostnadseffektiv miljö, förbättrar marknadstillträdet och sänker kostnaderna. Genom avtalet förbättras möjligheterna för tjänsteleverantörer i EU och Indonesien och för investerare, samtidigt som det säkras en mer förutsägbar handelsmiljö. Samtidigt som det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap främjar handels- och investeringsflöden mellan EU och Indonesien, skyddar det explicit vardera partens rätt att reglera i syfte att uppnå legitima politiska mål. Det föreskrivs också direkt skydd av 221 respektive 72 geografiska beteckningar för EU:s och Indonesiens vidkommande och avtalet innehåller robusta åtaganden avseende handel och hållbar utveckling.

Den juridiskt granskade texten till det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap har offentliggjorts och finns på följande länk:

[Avtalstexter - Handel och ekonomisk säkerhet - Europeiska kommissionen](#)

Kommissionen lägger fram följande förslag till rådsbeslut:

- Förslag till rådets beslut om undertecknande av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien.
- Förslag till rådets beslut om ingående av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien.
- Förslag till rådets beslut om undertecknande av avtalet om investeringsskydd mellan Europeiska unionen och Indonesien.

- Förslag till rådets beslut om ingående av avtalet om investeringsskydd mellan Europeiska unionen och Indonesien.

Föreliggande förslag till rådets beslut utgör det rättsliga instrument som bemyndigar undertecknandet av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Innan förhandlingarna om det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap avslutades hade EU och Indonesien förhandlat fram ett partnerskaps- och samarbetsavtal, som undertecknades i Jakarta den 9 november 2009 och trädde i kraft den 1 maj 2014. Det avtalet utgör grunden för samarbete inom ett brett spektrum av politikområden, inbegripet mänskliga rättigheter och handel, och för regelbunden politisk dialog och sektorssamarbete.

Så snart det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap har trätt i kraft kommer det att samexistera med partnerskaps- och samarbetsavtalet som ett fristående avtal och utgöra en integrerad del av de samlade bilaterala förbindelserna mellan EU och Indonesien. Det finns inga bestämmelser i de båda avtalen som står i strid med varandra.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap är fullt förenligt med unionens politik och kommer inte att kräva att EU ändrar sina regler, bestämmelser eller normer inom något reglerat område. I likhet med alla andra handelsavtal som kommissionen har förhandlat fram skyddar det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap offentliga tjänster till fullo och säkerställer att statens rätt att reglera i det allmänna intresset till fullo upprätthålls och utgör en grundprincip i avtalet.

Bestämmelserna i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap återspeglar dessutom till fullo resultatet av EU:s meddelande om en översyn av en hållbar handelspolitik (*Styrkan i handelspartnerskap: tillsammans för grön och rättvis ekonomisk tillväxt* av den 22 juni 2022).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Materiell rättslig grund**

I enlighet med artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) utgör förhandlingar om och ingående av handelsavtal en del av unionens gemensamma handelspolitik. I artiklarna 91 och 100.2 fastställs den rättsliga grunden för överenskommelser om internationella transportbestämmelser.

Med tanke på att de viktigaste målen och de viktigaste inslagen i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap är den gemensamma handelspolitiken och transport, är den materiella rättsliga grunden artiklarna 207, 91 och 100.2 i EUF-fördraget.

Med tanke på innehållet i det planerade avtalet är det lämpligt att kommissionen lägger fram förslaget för rådet.

- **Förfarandemässig rättslig grund**

I enlighet med artikel 218.5 i EUF-fördraget ska kommissionen, om ett planerat avtal inte uteslutande eller huvudsakligen gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,

lägga fram ett förslag för rådet. Rådet ska anta ett beslut om bemyndigande att underteckna avtalet.

Kommissionen föreslår att undertecknandet av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien bemyndigas, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet om bemyndigande att underteckna det planerade avtalet är artikel 218.5 i EUF-fördraget.

- **Unionens befogenhet**

I överensstämmelse med domstolens yttrande 2/15 av den 16 maj 2017 om frihandelsavtalet mellan EU och Singapore omfattas alla områden inom det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap av EU:s exklusiva befogenhet och, i synnerhet, av artiklarna 91, 100.2 och 207 i EUF-fördraget. Domstolen härledde EU:s exklusiva befogenhet ur tillämpningsområdet för den gemensamma handelspolitiken enligt artikel 207.1 i EUF-fördraget och ur artikel 3.2 i EUF-fördraget (baserat på påverkan på befintliga gemensamma regler i sekundärrätten).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap, i den lydelse det läggs fram för rådet, omfattar inga frågor utanför EU:s exklusiva befogenhet.

- **Proportionalitet**

Handelsavtal är det lämpliga sättet att reglera marknadstillträde och de därmed sammanhängande områdena inom de övergripande ekonomiska förbindelserna med ett tredjeland utanför EU. Det finns inga alternativ för att göra sådana åtaganden och liberaliseringsåtgärder rättsligt bindande.

Detta initiativ eftersträvar direkt unionens mål för yttre åtgärder och bidrar till den politiska prioriteringen ”EU som en starkare global aktör”. Det är i linje med riktlinjerna för EU:s globala strategi om att samarbeta med andra och att modernisera de externa partnerskapen på ett ansvarsfullt sätt i syfte att uppnå prioriteringarna för EU:s yttre åtgärder. Det bidrar till EU:s handels- och utvecklingsmål.

- **Val av instrument**

Detta förslag till rådets beslut läggs fram i enlighet med artikel 218.5 i EUF-fördraget där det anges att rådet ska anta ett beslut om bemyndigande att underteckna internationella avtal. Det finns inget annat rättsligt instrument som kan användas för att nå det mål som anges i detta förslag.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Både före och under förhandlingarna informerades och konsulterades EU:s medlemsstater regelbundet, både muntligen och skriftligen, om de olika aspekterna av förhandlingarna via rådets handelspolitiska kommitté. Europaparlamentet informerades och konsulterades också löpande via utskottet för internationell handel. De texter som förhandlingarna successivt utmynnade i överlämnades under hela processen till båda institutionerna.

Parallellt med förhandlingarna beställde kommissionen en [bedömning av konsekvenserna för hållbar utveckling](#) av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Indonesien.

I bedömningen av konsekvenserna för hållbar utveckling, som slutfördes i september 2019 inom ramen för förhandlingarna om det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap, undersöktes hur bestämmelserna om handel och handelsrelaterade frågor i avtalet som är under förhandling skulle kunna påverka ekonomiska, sociala, människorättsliga och miljömässiga frågor i EU och Indonesien. Bedömningen utgick ifrån den analys som lades fram i den bedömning av konsekvenserna för hållbar utveckling som genomfördes 2008 inom ramen för de mellanregionala förhandlingarna om ett handelsavtal mellan EU och Asean och ledde till mer aktuell information och ett tydligt fokus på de särskilda egenskaperna hos och potentiella effekterna av enbart bilaterala förhandlingar med Indonesien. I analysen undersöktes särskilt mer ingående de potentiella effekterna av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap inom ett antal sektorer av särskild betydelse för handelsförbindelserna mellan EU och Indonesien, däribland vad gäller vegetabiliska oljor och oljeväxtfrön, kläder och finansiella tjänster.

I bedömningen av konsekvenserna för hållbar utveckling drogs slutsatsen att ett avtal mellan EU och Indonesien förväntades ha positiva effekter för båda parterna och deras samhällen, avseende alla viktiga ekonomiska indikatorer (BNP, välfärd, global och bilateral handel), och att de positiva effekterna jämförelsevis skulle bli större i Indonesien än i EU, på grund av skillnaderna i storlek mellan de två ekonomierna. Den ekonomiska modellen förutspådde en ökning av välfärden i EU med 2–2,4 miljarder EUR och en ökning av EU:s BNP med 2,5–3,1 miljarder EUR. Den ekonomiska modellen visade att ju högre grad av liberalisering av handeln som uppnås i avtalet, desto större ekonomiska vinster förväntas för båda sidor, vilket gör det motiverat att eftersträva en så hög grad av liberalisering som möjligt i förhandlingarna. Avskaffandet av icke-tariffära handelshinder föreföll vara en viktig faktor för storleken på de förväntade ekonomiska vinsterna, och i rapporten betonas vikten av att ägna särskild uppmärksamhet åt områden som sanitära och fytosanitära åtgärder och tekniska handelshinder.

Kommissionen utfärdade den 26 juni 2020 ett ståndpunktsdokument avseende bedömningen av konsekvenserna för hållbar utveckling. Slutsatsen var att bedömningen av konsekvenserna för hållbar utveckling bekräftade argumenten för att förhandla fram ett ambitiöst handels- och investeringsavtal och gav insikter om specifika sektorer eller aktörer som skulle kunna drabbas av negativa effekter, och åt vilka särskild uppmärksamhet bör ägnas.

Inom ramen för bedömningen av konsekvenserna för hållbar utveckling och under förhandlingarna gav kommissionen det civila samhällets organisationer möjlighet att framföra synpunkter, ställa frågor och bidra till en sund, evidensbaserad och öppen samhällsdebatt, bland annat genom särskilda dialoger med det civila samhället, en workshop med lokala berörda parter i Indonesien, bilaterala möten, intervjuer och webbaserade undersökningar.

Dessutom har kommissionen, i enlighet med sin öppenhetspolitik, under förhandlingarnas gång på sin webbplats offentliggjort, och regelbundet uppdaterat, rapporter om förhandlingsomgångarna, textförslag, pressmeddelanden, faktablad och bakgrundsinformationsmaterial.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Bedömningen av konsekvenserna av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap för hållbar utveckling genomfördes av ett konsortium av oberoende konsultföretag under ledning av Development Solutions och på uppdrag av kommissionens generaldirektorat för handel.

- **Konsekvensbedömning**

Förhandlingarna om bilaterala frihandelsavtal mellan EU och länderna i Sydostasien omfattas av den [konsekvensbedömning](#) från augusti 2009 som gjordes i samband med kommissionens förslag till förhandlingsmandat för ett frihandelsavtal mellan EU och Asean.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap omfattas inte av programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit). Det innehåller dock ett antal bestämmelser som kommer att förenkla handeln och de därmed sammanhängande förfarandena samt minska kostnaderna i samband med export, vilket i sin tur gör det möjligt för fler små och medelstora företag att bedriva verksamhet på båda marknaderna. Ett särskilt kapitel om små och medelstora företag ägnas särskilt åt förbättrat informationsutbyte och samarbete med Indonesien när det gäller frågor rörande små och medelstora företag. Avveckling av tullar, även på elektronisk kommunikation, förenklade och digitaliserade tullförfaranden samt mer kompatibla tekniska krav kommer att leda till lägre kostnader i samband med export och göra det möjligt för små och medelstora företag med små handelsvolymmer att konkurrera med större företag. Dessutom kommer detta att stärka små och medelstora företags möjligheter att delta i leveranskedjor, digital handel och offentlig upphandling samt att tillhandahålla tjänster på Indonesiens marknad. Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap främjar även transparens och användningen av internationella standarder i syfte att underlätta marknadstillträdet och minska efterlevnadskostnaderna.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget påverkar inte skyddet av de grundläggande rättigheterna i unionen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap kommer att påverka inkomstsidan av EU:s budget. De uteblivna tullarna beräknas kunna komma att uppgå till mellan 630 miljoner EUR och 700 miljoner EUR om året när det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap är fullständigt genomfört. Denna uppskattning bygger på den beräknade genomsnittliga importen 2041 utan ett frihandelsavtal.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap innehåller institutionella bestämmelser som inrättar strukturen för de genomförandeorgan som kontinuerligt ska övervaka avtalets genomförande, funktion och konsekvenser.

I det institutionella kapitlet i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap inrättas en handelskommitté som har som huvuduppgift att övervaka och underlätta genomförandet och tillämpningen av avtalet. Handelskommittén ska övervaka arbetet i alla specialiserade

kommittéer och arbetsgrupper som inrättas enligt det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap.

Handelskommittén kommer att diskutera frågor som rör genomförandet av avtalet med företrädare för det civila samhället inom ramen för en dialog med det civila samhället.

Genom det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap inrättas inhemska rådgivande grupper som består av, och på ett balanserat sätt företräder, oberoende organisationer i det civila samhället, inbegripet icke-statliga organisationer, näringslivs- och arbetsgivarorganisationer samt fackföreningar som är verksamma inom ekonomi, sociala frågor och miljöfrågor. De inhemska rådgivande grupperna kan lämna synpunkter och rekommendationer rörande funktionssätt och genomförande av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap och ska sammanträda minst en gång om året.

Såsom betonas i meddelandet *Handel för alla* avsätter kommissionen allt större resurser för handels- och investeringsavtalens faktiska genomförande och kontrollen av efterlevnaden av dessa. I november 2025 offentliggjorde kommissionen sin femte årliga rapport om genomförande och säkerställande av efterlevnaden. Det huvudsakliga syftet med rapporten är att ge en objektiv bild av genomförandet av EU:s frihandelsavtal och lyfta fram de framsteg som gjorts och de brister som behöver åtgärdas. Denna rapport är avsedd att utgöra underlag för en öppen debatt och dialog med medlemsstaterna, Europaparlamentet och det civila samhället i stort om hur frihandelsavtalen fungerar och om genomförandet av dem. Denna årliga rapport kommer att göra det möjligt att regelbundet följa upp utvecklingen och registrera hur fastställda prioriterade frågor har behandlats. Rapporten kommer att omfatta det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Indonesien från och med dess ikraftträdande.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Tack vare kapitel 2 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap kommer EU och Indonesien att kunna undanröja tullar avseende mer än 98 % av tullpositionerna och avseende nästan 100 % av värdet. Så mycket som 80 % kommer att liberaliseras redan vid ikraftträdandet. Efter en femårig utfasningsperiod kommer liberaliseringen att omfatta 96 % av den bilaterala handeln. Till exempel kommer Indonesien att avveckla sina höga tullar på industriprodukter såsom motorfordon (för närvarande med tullar på upp till 50 %), maskiner och elektrisk utrustning, läkemedel och kemikalier, samt jordbruksbaserade livsmedelsprodukter. Avtalet kommer också att avskaffa eller avsevärt sänka EU:s tullar på de flesta indonesiska varor som exporteras till EU.

Kapitel 3 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap innehåller ursprungsregler som säkerställer att endast produkter som i betydande grad har bearbetats i EU eller Indonesien kan omfattas av tullförmånerna i avtalet.

Kapitel 4 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap kommer att hjälpa företag som handlar med varor mellan EU och Indonesien att få sina produkter genom tullen på ett enklare och snabbare sätt. Avtalet kommer att bidra till att säkerställa effektiv tullkontroll, så att importerade varor uppfyller alla importlandets regler, inbegripet krav som rör skydd, säkerhet och respekt för immateriella rättigheter. Avtalet innehåller framför allt bestämmelser

om de tullförfaranden som ska följas vid gränsen, åtaganden om enkel tillgång till information om tillämpade tullar och gemensamma principer för tullagstiftningen.

Kapitel 5 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap innehåller också en bilateral skyddsmekanism som gör det möjligt för EU och Indonesien att införa tillfälliga åtgärder om en betydande ökning av förmånsimporten orsakar, eller hotar att orsaka, allvarlig skada för deras respektive inhemska industri.

Kapitel 6 om sanitära och fytosanitära frågor i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap omfattar livsmedelssäkerhet samt djurhälsa och växtskydd. Härigenom skyddas det sätt på vilket EU antar och verkställer sina regler för livsmedelssäkerhet, oavsett om det gäller inhemskt producerade eller importerade produkter. Genom avtalet bekräftas principerna i WTO:s SPS-avtal. EU och Indonesien kommer att stärka det gemensamma arbetet med sanitära och fytosanitära frågor i syfte att säkerställa snabba insatser i nödsituationer i samband med import och export av jordbruks- och fiskeriprodukter.

Syftet med kapitel 7 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap är att undanröja tekniska handelshinder för handeln med varor mellan EU och Indonesien. För viktiga sektorer som elektronik, maskiner och energieffektiva produkter erkänns intyg och provningsrapporter från EU-baserade ackrediterade organ, vilket undanröjer behovet av dyr och tidskrävande omprovning och omcertifiering i Indonesien. Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap innehåller också förenklade märkningsförfaranden. Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap ger bättre insyn och förutsägbarhet i lagstiftningen och förbättrar möjligheterna för berörda parter och myndigheter att lämna synpunkter på den andra partens utkast till tekniska föreskrifter och ger tillräckligt med tid för anpassning innan de träder i kraft. Det föreskrivs också att båda parter ska anta och tillämpa relevanta internationellt erkända standarder och använda dessa som grund för sina tekniska föreskrifter. En särskild fordonsbilaga till det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap säkerställer att EU-fordon med FN-typgodkännandeintyg i enlighet med avtalet inte görs till föremål för ytterligare provnings- eller märkningskrav i Indonesien, vilket sänker kostnaderna och minskar tiden till marknaden.

Genom kapitel 8 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap förbättras möjligheterna för tjänsteleverantörer och investerare i EU och Indonesien, samtidigt som det säkras en mer förutsägbar handelsmiljö. Det kommer särskilt att garantera att EU:s tjänsteleverantörer och investerare i de sektorer som anges i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap inte diskrimineras i förhållande till sina indonesiska motparter. Det kommer att göra det lättare för EU-aktörer att förvärva de licenser eller kvalifikationer som krävs för att tillhandahålla tjänster, genom tydliga, rättvisa och snabba förfaranden. Det kommer att säkerställa att tjänsteleverantörer från EU inom vissa sektorer inte kommer att behöva ha lokal närvaro (t.ex. en filial), ett visst antal aktörer eller uppnå ett visst värde på transaktioner i Indonesien.

Samtidigt som det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap främjar handels- och investeringsflöden mellan EU och Indonesien, skyddar det explicit vardera partens rätt att reglera i syfte att uppnå legitima politiska mål.

Kapitel 9 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap säkerställer att det kapital som behövs för att genomföra de transaktioner som liberaliseras genom avtalet, som till exempel för att etablera ett utlandsägt företag, i praktiken får flyttas från EU till Indonesien

och omvänt. Samtidigt kan båda parter fortfarande tillämpa sina egna lagar och regler vid behov, till exempel vid konkurs eller vid hantering av värdepapper.

Genom kapitel 10 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap skapas en förutsägbart, säker och rättvis digital handelsmiljö. Framförallt säkerställs fria gränsöverskridande dataflöden genom att omotiverade lokaliseringskrav och tullar på elektroniska överföringar förbjuds. Det innehåller bindande regler som stärker konsumenternas förtroende, sörjer för rättssäkerhet för företag och stöder innovation.

Kapitel 11 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap innehåller regler som säkerställer att förfarandena för tilldelning av offentliga kontrakt är transparenta, rättvisa och icke-diskriminerande för EU-företag.

EU och Indonesien har i kapitel 12 kommit överens om regler för effektivt skydd och upprätthållande av skyddet för immateriella rättigheter. Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap föreskriver också direkt skydd av 221 respektive 72 geografiska beteckningar för EU:s och Indonesiens vidkommande, som avser livsmedelsprodukter från jordbruket, som kött och ost från EU och kryddor och kaffe från Indonesien. Denna höga skyddsnivå för geografiska beteckningar stärker exportpotentialen inom sektorer för jordbruksbaserade livsmedel med högt värde, säkerställer exklusiv användning och hjälper producenterna att saluföra premiumprodukter.

Kapitel 13 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap säkerställer att effektiv konkurrenslagstiftning upprätthålls i båda jurisdiktionerna och genomförs av operativt oberoende myndigheter som ska agera på ett öppet och icke-diskriminerande sätt, med respekt för rätten till försvar. Avtalet föreskriver också samarbete mellan myndigheterna. Det innehåller regler om subventioner, antitrustregler och regler om statligt ägda företag.

Kapitel 14 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap utgör också ett viktigt steg för att öppna upp för handel och investeringar och säkra leveranskedjorna mellan EU och Indonesien när det gäller energiprodukter och råvaror.

Kapitel 15 ger en övergripande ram för handel och hållbar tillväxt och utveckling, med rättsligt bindande åtaganden som kan verkställas genom tvistlösningsmekanismen inom ramen för det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap. Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap skapar också en plattform för dialog och samarbete om handelsrelaterade miljö- och klimatfrågor, även inom palmöljesektorn. Det innehåller särskilda bestämmelser om skydd och förvaltning av naturresurser, fastställande av åtaganden för bevarande av skogar, biologisk mångfald, bekämpning av olaglig handel med vilda djur och växter och bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske).

Kapitel 16 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap skapar en ram för EU:s och Indonesiens samarbete för att stärka politiken för och fastställa program som bidrar till att utveckla hållbara, inkluderande, hälsosamma och motståndskraftiga livsmedelssystem.

I kapitel 17 i avtalet fastställs grundläggande principer och operativa riktlinjer för ekonomiskt samarbete och kapacitetsuppbyggnad på de områden som omfattas av dess tillämpningsområde.

Kapitel 18 handlar dessutom om små och medelstora företag och innehåller ett antal andra bestämmelser som gynnar sådana företag, t.ex. inrättande av en gemensam allmänt tillgänglig digital plattform med information om hur man får tillgång till och gör affärer på parternas

respektive marknader, inrättande av kontaktpunkter för små och medelstora företag, digitalisering av kommersiell verksamhet osv.

Kapitel 19 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap främjar transparenta, samordnade och evidensbaserade bestämmelser som respekterar nationell lagstiftning, stöder mål för den offentliga politiken och beaktar företagets och de berörda parternas intressen. Parterna måste särskilt offentliggöra en årlig förteckning över större planerade lagstiftningsåtgärder och ange deras syften och tidsramar.

Genom kapitel 20 i det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap ökar förutsägbarheten, ansvarsskyldigheten och rättvisan i handelslagstiftningen. Genom att garantera offentliggörande i god tid, öppen tillgång till information, rättvisa administrativa förfaranden och oberoende möjligheter att överklaga stärker det förtroendet för regleringssystemen och minskar osäkerheten för företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet.

- **Undertecknande och avtalstexten**

Texten till avtalet överlämnas till rådet tillsammans med detta förslag.

I enlighet med fördragen är det kommissionen som ska säkerställa att avtalet undertecknas, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91.1, 100.2 och 207.4 första stycket, jämförda med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har förhandlat fram ett övergripande avtal om ekonomiskt partnerskap (*avtalet*) med Indonesien.
- (2) Avtalet bör säkerställa främjandet av unionens gemensamma handelspolitik genom att inrätta ett övergripande ekonomiskt partnerskap med Indonesien.
- (3) Avtalet bör därför undertecknas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien (*avtalet*) godkänns härmed, med förbehåll för att avtalet ingås.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT – INKOMSTER – FÖRSLAG SOM PÅVERKAR BUDGETENS INKOMSTSIDA

1. FÖRSLAGETS TITEL:

Förslag till RÅDETS BESLUT om undertecknande av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien

2. BUDGETPOSTER:

Inkomstpost (kapitel/artikel/punkt): Kapitel 12, artikel 120.

Budgeterat belopp för det berörda året: (2026) **EUR 21 368 300 000**. Länk till budgeten: [Förslag till unionens årliga budget för budgetåret 2026 - ALLMÄN INKOMSTBERÄKNING](#)

(endast för inkomster avsatta för särskilda ändamål):

Inkomsterna kommer att avsättas för följande utgiftspost (kapitel/artikel/punkt):

3. BUDGETKONSEKVENSER

- Förslaget påverkar inte budgeten
- Förslaget påverkar inte utgifterna, men däremot inkomsterna
- Förslaget påverkar inkomster avsatta för särskilda ändamål

på följande sätt:

Miljoner EUR (avrundat till en decimal)

Inkomstpost	Inverkan på inkomsterna ¹²	Tolv månader	År 2027
Kapitel 12/artikel 120	630 miljoner EUR	Förväntas träda i kraft under det första halvåret av 2027.	0

Situation efter åtgärden					
Inkomstpost	[N+11]	[N+12]	[N+13]	[N+14]	[N+15]
Kapitel/artikel/punkt...	700 miljoner EUR	700 miljoner EUR	700 miljoner EUR	700 miljoner EUR	700 miljoner EUR

(Endast för inkomster avsatta för särskilda ändamål, under förutsättning att budgetposten redan är känd):

¹ Beloppen per år måste vara en uppskattning baserad på den formel eller metod som anges i avsnitt 5. För det första året betalas vanligen det årliga beloppet utan reducering eller i proportionell utsträckning.

² De angivna beloppen avser tullar (bruttobelopp). Beträffande motsvarande traditionella egna medel som ska betalas till EU-budgeten måste uppbördskostnaderna dras av (25 % innehålls av medlemsstaterna till och med 2027 och därefter 10 %, i enlighet med förslaget i COM(2025) 574).

Utgiftspost ³	År N	År N+1
Kapitel/artikel/punkt...		
Kapitel/artikel/punkt...		

Utgiftspost	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
Kapitel/artikel/punkt ...				
Kapitel/artikel/punkt ...				

4. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

5. ÖVRIGA ANMÄRKNINGAR

Förslaget medför inga ytterligare kostnader (utgifter) för EU:s budget.

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap kommer att påverka inkomstsidan av EU:s budget. De uteblivna tullarna beräknas kunna komma att uppgå till mellan 630 miljoner EUR och 700 miljoner EUR om året när det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap är fullständigt genomfört. Denna uppskattning bygger på den beräknade genomsnittliga importen 2042 utan ett frihandelsavtal.

Indirekta positiva effekter förväntas när det gäller ökningen av medel knutna till mervärdesskatt och bruttonationalinkomst.

³ Används endast om nödvändigt.